

Den intelligente hob

Howard Rheingold, er en af de mange fremtidsskribenter der har taget teknologien til sig. Han beskriver i artikler, meninger og undersøgelser den næste bølge af virtuelle samfund.

Howard Rheingold har bl.a. udgivet *Tools for thought* i 1985, *Virtual Reality* i 1991, *The virtual community* i 1993 og *Smart mobs: The next social revolution* i 2002.

Denne artikel er første gang lagt på strategix.dk i marts 2003.

For at forstå udviklingen i de verdensomspændende protestbevægelser – aktuelt lige nu i forbindelse med protester imod USA's krig mod Irak – er det nødvendigt at kigge på teknologiens anvendelse.

Det startede med at en gruppe unge mennesker, i Helsinki og Tokyo, begyndte at sende SMS meddelelser til hinanden, når f.eks. en rock musiker eller en "kändis" blev set et eller andet sted i byen. På magisk vis stod der i løbet af få minutter pludselig hundredvis af fans på stedet. SMS-brugen spredte sig som en epidemi, og f.eks. brugte Philipinerne i 2001 samme teknik til at ryste præsidenten. En gruppe sortklædte demonstranter dukkede op, fordi de fik en SMS med det nu berømte budskab: "Go 2 EDSA (en forkortelse for Manilla Street). Wear blk". Samme teknik blev anvendt i Nigeria til at starte en anti-demonstration i forbindelse med Miss World konkurrencen.

Kombiner nu dette med Internettet (e-mails og SMS) og en farlig cocktail af lynhurtig kommunikation opstår. I New York sidder en ung mand som koordinator for en organisation under navnet Moveon.org. Det er en anti-krigs protestbevægelse med fire fastansatte, men uden kontorer, og med nok magt til at kunne starte demonstrationer i byer i hele verden. Det gjorde de den 15. februar og igen den 15. marts 2003 og millioner af mennesker verden over var på gaden i protest mod USA's krigsplaner. Men budskab og metode kan variere – f.eks. lukkede 400.000 telefonopkald, fax og e-mails omstillingsbordet i Det Hvide Hus og i Kongressen i USA – hvilket allerede nu er blevet registreret som den første virtuelle demonstration. Andre eksempler af knap så politisk karakter er også registreret. F.eks. har en brasiliansk gangster gennemført en terror og bombeaktion i Rio de Janeiro fra en indsmuglet mobiltelefon. Og de fleste vil sikkert erindre de massive demonstrationer i "Battle of Seattle" i 1999.

Det er indlysende at hastigheden og dækningen er afgørende for succes. Dækningen af mobiletelefoner og Internettet er omtrent på over halvdelen af verdens befolkning (u-lande fortsat undtaget). I de højteknologiske lande er dækningen op mod 80 %.

Men lige så interessant er det, at det ikke nødvendigvis er politiske anliggender. Regeringerne verden over opfatter, at der endnu er tale om protester på niveau med en vis grundlovssikret ret til demonstration – også selvom de ikke er anmeldt på formel vis. Politikere er dog ikke immune for denne type af aktioner, og medierne er selvsagt ikke sene til at bruge folkebevægelser som forsidestof.

Den globale musikindustri omsætningsfald (på 9 % i 2002) er også et eksempel på anvendelse af teknologien. Gnutella, Kazaa og flere, der afløste Napster, har nu til fulde demonstreret, at bytning af musik – dvs. gratis downloads mellem brugere ved brug af den såkaldte peer-to-peer teknologi (P2P) – opfattes som legaliseret af den almindelige forbruger. Pladeselskaberne og andre copyright-ejere har naturligvis den juridiske ret til at betragte dette som pirateri. Pointen er dog, at det ikke kan kontrolleres – og at musikbranchen derfor må finde løsninger, der utvivlsomt inkluderer en anden prissætning.

Hvad der er værd at bemærke i begrebet "den intelligente hob" er primært, at det [kun] er teknologien der adskiller det fra "hoben" i øvrigt. "Gadens parlament", civil ulydighed, oprør, demonstrationer osv., har alle dage været en del af vores kommunikation med magthaverne. Det er en del af demokratiets vilkår, at folket kan ytre sig frit – men det er også blevet et vilkår, at konfrontationer går tættere på magthaverne.

Det faktum at brug af (nu) forholdsvis simpel og billig teknologi i form af mobiltelefonernes tekstbeskeder, Internettets e-mail og f.eks. 2-vejs personsøgere, betyder altså også, at geografisk meget spredte grupper kan samles på få minutter. En række sociale og politiske iagttagere har beskrevet fænomenet som en genoptagelse af 60ernes og 70ernes politiske græsrodder. Og det er det måske nok, når medierne behandler det – men i realiteten er det politiske indhold kun én af anvendelsesmuligheder – jf. f.eks. situationen med fans og terror i indledningen.

Set fra et lidt højere udsigtspunkt er det et eklatant eksempel på hvordan teknologi påvirker og indvirker på sociale grupperinger – og især hvordan nogle grupper af samfundet hurtigere end andre tager ny teknologi til sig. Det stiller spørgsmålet om vores ungdom, og vores egen generation, er mere globalt orienteret og interesseret end vi er lokalt og nationalt orienteret. Globaliseringen er mere end et økonomisk og politisk trend. Det er reelt en organisering af grupper, der ved hjælp af teknologien (herunder medierne), får betydning for den næste sociale revolution. Hans website <http://www.rheingold.com/index.html> er et godt eksempel på hvordan udviklingen påvirker os og forandrer os er.